



ת"פ (חדרה) 18512-07-24 - מדינת ישראל נ' נעים ג'בארין

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 18512-07-24 מדינת ישראל נ' ג'בארין(עציר)
בפני כב' סגנית הנשיאה, השופטת ליזי פרוינד
מאשימה
נגד
נאשם
נעים ג'בארין (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה:

הנאשם: מובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם: עו"ד סרי עבוד

פרוטוקול

החלטה

נוכח עמדת שירות בתי הסוהר בסוגיית הבאתו הפיזית של הנאשם לדיון, בהתאם לחוק "קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים(הוראת שעה -חרבות ברזל) , , 2023בדבר הצורך בשמירת התכלית הביטחונית וצמצום הסיכונים הביטחוניים הנובעים

מהבאתו הפיזית של הנאשם לבית המשפט, ובכלל זאת היכולת ליצירת מגע וקשר עם באי בתי

משפט, על כל המשמעויות הכרוכות בכך, מצאתי לקיים את הדיון בעניינו של הנאשם בדלתיים סגורות.

למען הסר ספק - אין באמור להוות החלטה לאיסור פרסום.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשפ"ה, 24/02/2025 במעמד הנוכחים.





ליזי פרוינד, שופטת, סגנית
הנשיאה

גזר דין

הנאשם, הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של ניסיון לחברות בארגון טרור - עבירה לפי סעיף 22 (ב) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 וסעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

טרם תחילת דיוני ההוכחות בתיק, הציגו הצדדים הסדר טיעון במסגרתו הגישה המאשימה כתב אישום מתוקן, בעובדותיו הודה הנאשם. לא הושגה הסכמה לעניין העונש. כתב האישום המתוקן ייקרא להלן: "כתב האישום".

רקע

ארגון דאע"ש - ארגון המדינה האסלאמית (להלן: "ארגון דאע"ש" ו/או "הארגון"), שמקורו בארגון אלקעידה, הנו ארגון טרור המוכרז על ידי שר הביטחון כהתאחדות בלתי מותרת מכוח **תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945; פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948** ומכוח **חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016**. הארגון אף מהווה ארגון מחבלים כהגדרתו בסעיף 91 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מדובר בארגון מחבלים קיצוני ביותר, המשמר הליכים סדורים של קבלת החלטות ומנגנון פיקוד ושליטה ריכוזי, ומהווה את אחד הכוחות המרכזיים הפועלים בזירת הג'יהאד בעולם. משנתו של הארגון מצדדת בתפיסת א-סלפיה אל-ג'האדיה, הקוראת לפגיעה במשטרים "כופרים", היינו שאינם הולכים בדרך האיסלאם **כפרשנותם** לצורך הפיכת האסלאם לדת יחידה בעולם.

ישראל, מהווה יעד מובהק בליבת מטרות הג'יהאד העולמי.

מכתב האישום נלמד כי חלק מהפיגועים הג'יהאדיים ברוח זו, בוצעו ביוזמה עצמאית בין אם על ידי "מפגע בודד" או קבוצת פעילים אף ללא הכוונה מובהקת של דאע"ש, אך ברוח הארגון המפיץ משנתו בעולם. עוד, נלמד כי רבים מהמפגעים עברו הכשרות במדינות סוריה ועיראק, כפי שביקש הנאשם בענייננו לעשות, ולאחר מכן שבו למדינתם.

הבסיס הרעיוני אידיאולוגי של הארגון ממשיך לאסוף תומכים בישראל וברחבי העולם, תוך השקעת משאבים רבים ברשתות חברתיות ואפליקציות תקשורתיות ייעודיות ומוצפנות, לצורך השראה, עידוד ומתן דירקטיבות לפעילים בשטח, כמו גם הכשרה מעשית ללחימה של הפעילים בשטח. כתב האישום מתאר כי מאז ההכרזה על הקמת הארגון, התקיימה בקרב ערביי ישראל תופעה של הבעת הזדהות ותמיכה במטרותיו ובפעילותו, הצטרפות לארגון וביצוע שבועת אמונים לאמיר הארגון. במסגרת זו מומשו מספר פיגועי טרור רצחניים וסוכלו כוונות טרור רבות מצד אזרחים ישראלים בשליחות או בהשראת "המדינה האסלאמית". עוד נלמד כי מוכרת ומתקיימת תופעה של יציאת פעילים מישראל אל זירות הלחימה השונות וחבירה לכוחות הארגון לטובת הצטרפות למלחמת הג'יהאד. טורקיה היא תחנת המעבר המוכרת ביותר של "תיירי הג'יהאד" המבקשים להגיע לסוריה ועיראק - כפי שביקש לעשות



הנאשם בעניינו.

מן הכלל אל הפרט -

בעיצומה של מלחמת "חרבות ברזל" (להלן גם: "**המלחמה**"), ניסה הנאשם בצוותא חדא עם אימאם המסגד בו התפלל באום אל פאחם, להצטרף כחבר בארגון הטרור דאע"ש וליטול חלק בפעילות הארגון. (עבדל מהדי ג'בארין (להלן: "**מהדי**") הנו אימאם במסגד באום אל פחם ועל רקע זה והשתתפות בשיעורי דת ופעילות חברתית משותפת, נוצרה בינו ובין הנאשם היכרות).

בתקופה זו תכננו הנאשם ומהדי לצאת לסוריה, במטרה להצטרף שם לשורות הארגון להיות חברים בו, ליטול חלק בפעילותו ולהילחם בשורותיו נגד מי שנתפס בעיניהם ככופר, כגון בני הזרם השיעי, והכל במטרה לקדם את פעילות הארגון (להלן: "**התוכנית**").

במסגרת התוכנית ולשם קידומה, ביום 24/05/24 רכשו הנאשם ומהדי שני כרטיסי טיסה לאיסטנבול בטורקיה, בכיוון אחד בלבד ומבלי שהזמינו כרטיסי טיסה חזור והנאשם הזמין עבורם חדר במלון באיסטנבול למשך שני לילות. הנאשם ומהדי תיאמו ביניהם להסוות את מטרת נסיעתם האמיתית מול קרוביהם בארץ, על ידי כך שיספרו שהם נוסעים לטורקיה ולדובאי וכי יחזרו ארצה ביום השלישי של חג הקורבן, בסוף חודש יוני 2024.

בתקופה שקדמה למתואר בכתב האישום, פיתח הנאשם הזדהות הולכת וגוברת עם ארגון הטרור דאע"ש, ועל רקע הזדהות זו ביצע פעולות שונות כפי שיתואר להלן.

במהלך המלחמה, בחודשים אפריל עד יוני 2024 ביצע הנאשם חיפושים במרשתת אחר תכנים כגון "האשמה בכפירה של כל השיעים בכללותם"; "דין הרג מספר גדול של כופרים כשבניהם מוסלמים", וכן חיפש אחר סרטים ושירים של המדינה האסלאמית. כמו כן, גלש הנאשם וצפה באתרים הקשורים לארגון ובדפים המשויכים לאתרים אלו, בהם מתפרסמים שירים בשבח הארגון ופסוקים המתארים "מלחמת קודש" כגון "הרגום באשר תמצאום" וכן- "הפיצם לכל רוח למען יראו וייראו העומדים מאחוריהם".

בפרסום מיום 28.3.24 קרא דובר דאע"ש לתקוף **יהודים ונוצרים** בכל מקום ברחבי העולם, שיבח את פעילי הארגון ונשא קריאה לצעירים מוסלמים ברחבי העולם להגר ולהצטרף לזירות ג'יהאד שונות כדי לסייע לאחיהם המוסלמים ולכונן ריבונות אסלאמית.

השניים תכננו, לאחר הגעתם לטורקיה, לנסוע לעיר גזיאנטפ הסמוכה לגבול הסורי ומשם לחצות את הגבול לשטח סוריה ולהצטרף לארגון וללחימה בשורותיו. לשם כך, הקדים הנאשם והתכתב משך מספר שבועות עם נהג מונית ממוצא סורי בשם אבו אנס, הנמצא באיסטנבול, ובירר עימו דרכי הגעה לגזיאנטפ, לרבות שכירת רכב ואף הציע לשלם עבור הרכב במזומן. אבו אנס ייעץ לנאשם בדבר דרכי ההגעה והנאשם הודה לו והשיב כי יעשה כן.

לשם הוצאת התוכנית אל הפועל, בצהרי יום ה-11/06/24 הגיעו הנאשם ומהדי לנמל התעופה בן גוריון, ובשלב הבידוק הביטחוני נעצרו על ידי כוחות הביטחון ותוכניתם להגיע לסוריה ולהצטרף כחברים



בדאע"ש - סוכלה.

ראיות לעונש

מטעם המאשימההוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, ממנו נלמד כי הורשע בשנת 2018 בביצוע עבירה של החזקת נשק שלא כדין ונדון למאסר בפועל בן 10 חודשים.

מטעם ההגנההוגשו מסמכים המלמדים על מצבם הרפואי של הורי הנאשם.

טיעוני הצדדים לעניין העונש:

טיעוני המאשימה

הדגישה המאשימה חשיבותו ומטרתו של חוק המאבק בטרור והערך המוגן בבסיס עבירת חברות בארגון טרור שהנו, בין היתר, הגנה על בטחון המדינה ותושביה, כמו גם על סדרהמשטר והחברה.

הפנתה לחשיבות שהעניקו בתי המשפט לערכים אלה לאורך השנים ולעומק הפגיעה בהפרתם, אשר מלבד הפגיעה הישירה העלולה להיגרם לחיי אדם, הטרור זורה תחושות בעתה וחרדה בציבור ומערער את שגרת החיים.

הובאו דברי ההסבר לחוק המאבק בטרור העומדים על תכליתו, כמספק לרשויות המדינה כלים למניעת התארגנות ארגוני טרור וסיכול עצם פעילותם, למיצוי הדין עם עברייני הטרור והרתעת אחרים מלנהוג כמותם.

עוד הפנתה המאשימה לעונש המקסימלי הקבוע בחוק המאבק בטרור בעבירת חברות פעילה בארגון טרור העומד על 7 שנות מאסר ומכך ביקשה ללמוד על חשיבות הערכים המוגנים שבבסיס העבירה מושא ענייננו, וממילא חומרת הפגיעה בהם.

נטען כי הסיכון הביטחוני הממשי לביטחונה של מדינת ישראל, עליו עמדה הפסיקה לא אחת, מתחדד בייחוד במצב הביטחוני בו שרויה המדינה, ואזכרה את פסיקת בית המשפט העליון אשר עמד על מיהותו של ארגון דאע"ש **בע"פ 8333/15 מדינות ישראל נ' חאלדי**, שם עמד כב' השופט מזוז גם על החובה להחמיר בענישה במקרים אלה, והדגיש כי נדרש מסר ברור גם מצד בתי המשפט המחייב ענישה משמעותית ההולמת את חומרת המעשים ואת הצורך בהרתעת הרבים.

הדגישה המאשימה את קיצוניות ארגון הטרור ומקומו במערך הג'יהאד העולמי המבקש לפגוע ולהרוג בכל מי שאינו נוהג בדרכיו.

עוד עמדה המאשימה על הכבדת מעשי הנאשם ושכמותו על גופי הביטחון והפנתה לדברים שנאמרו בעניין זה **בבש"פ 3379/16 אחמד נגד מדינת ישראל**.

בהתבסס על מספר פסקי דין המלמדים לשיטת המאשימה על מתחם העונש ההולם את העבירה מושא ענייננו בנסיבותיה, על אף האבחנה בין המקרים (אליה אתייחס בהמשך הדברים במסגרת סקירת הפסיקה הכוללת) ובהתאמה לנסיבות מקרה זה, ביקשה לקבוע כי **מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל**.

לעניין מיקומו של הנאשם בתוך המתחם, נוכח העובדה שהוא בעל עבר פלילי בעבירות נשק, החשיבות בהרתעה בעיקר בימים אלה, כאשר מדובר בחומרה שנובעת מאידיאולוגיה קיצונית בעת תקופת



מלחמה, **סבורה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם**, לצד ענישה נלווית, מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם:

הדגיש כי הנאשם הודה ללא שמיעת ראיות, חסך זמן שיפוטי יקר ובעיקר חסך את עדותם של חוקרי השב"כ. נטען כי ההודאה מגלמת בתוכה לקיחת אחריות מלאה.

הפנה לכך שמדובר בנאשם בן 27, שלחובתו הרשעה אחת ויחידה והוריו חולים ונכים כנלמד מתיעוד רפואי שהוגש.

נטען כי הענישה בעבירות, כזו בה הורשע הנאשם, **נעה בין 6 חודשי מאסר בפועל עד 12 חודשי מאסר** בפועל והפנה לשורת פסקי דין (אותם אסקור בפרק נפרד).

ביחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, הדגיש - כפי שאף ציינה המאשימה עצמה - שהמקרים שנדונו שם אינם בהכרח דומים לתיק זה ולא ניתן אף לגזור מהם גזירה מותאמת. לשיטתו של הסנגור, הענישה הנוהגת צריכה להתייחס למקרה שמונח בפני בימ"ש, ואי אפשר להיתמך בפסיקה בעבירות אחרות וחמורות ולבקש ללמוד מהם גזירה שווה לתיק הזה.

בסופו של יום, **ביקש הסנגור להסתפק בתקופת המעצר** של הנאשם מיום 11.6.24 היינו קרוב ל-8 חודשים.

בדברו האחרון של הנאשם אמר: "אני מתחרט, מצטער. אני לא אעשה את זה עוד פעם. אני מצטער על מה שהיה, על מה שעשיתי".

לשאלת בימ"ש על מה בדיוק מצטער השיב: "על כתב האישום, אמרתי את מה שאני רוצה" ולא ייסף.

דין והכרעה

העיקרון המנחה בענישה הנו הלימה וכפי שהובהר מפורשות בסעיף 40 ב. לחוק העונשין, משמעות הדבר הנה "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות התכנון שקדם לביצוע העבירה; הנזק שנגרם או אף היה צפוי להיגרם מביצוע העבירה וכו'. בתוך מתחם זה, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור. צורך זה הוגדר בין היתר בסעיף 40 ז' לחוק העונשין, ולפיו אם נמצא כי יש צורך **בהרתעת הרבים** מפני ביצוע



עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, ויש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. כבר כעת אומר כי אני סבורה שמקרה זה מחייב הרתעת הרבים.

קבוע בסעיף 34ד לחוק העונשין, העונש הצפוי למורשע בניסיון לעבור עבירה, הוא העונש הקבוע לצידה של העבירה המושלמת אותה ניסה לבצע, לא כל שכן כאשר בעניינו לא צלחה תוכניתו של הנאשם רק בשל כך שנעצר על ידי גורמי הביטחון.

קביעת מתחם העונש ההולם

הימים הם ימי מלחמת "חרבות ברזל", מלחמה שנכפתה על מדינתנו ולא ידענו כמותה.

הערך המוגן בבסיס עבירת חברות בארגון טרור הוא הגנה על ביטחון המדינה ושלווה הציבור במובנם המובהק ביותר.

דומה כי אין צורך להכביר מילים בדבר עוצמת הפגיעה בערכים אלה.

בד בבד עם לחימת צה"ל וגורמי הביטחון כולם במספר זירות לחימה, נתונה המדינה תחת איומי טרור ממשיים ופעילות חבלנית עוינת מבית ומחוץ. מדינת ישראל מנהלת מאבק עיקש ומלחמת חורמה נגד הטרור, מלחמה על זכותם של אזרחי ישראל **כולם** לחיות בביטחון בארצם.

ביצוע העבירות, החמורות לכשעצמן, בזמן מתיחות ביטחונית מיוחדת, הנו בעל חומרה יתרה אף בעצם הכבדתה על גורמי הביטחון. הכרח לשיטתי כי צבר חומרה זה לבוא לידי ביטוי גם בענישה וביחס לכל אחת מהחוליות הקשורות לעידוד או ביצוע פעילות בארגון.

ויפים הדברים שבעתים כאשר העבירה בוצעה, כבעניינו, על ידי אזרח המדינה בבחינת "גייס חמישי".

על כן ועל אף שמדובר בעבירה שלא הושלמה, **מידת הפגיעה בערך המוגן הנה גבוהה וממשית.**

במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שתכנון קדם למעשים וליווה אותם בעשייה ממשית, לרבות יצירת קשר עם נהג וגיבוש דרכי ההגעה לסוריה, הזמנת מלון ובחירה שלא לרכוש כרטיס טיסה חזור בשלב זה. הנאשם אף הקדים למד והעמיק במשנת הארגון. על אף היותו של האחר אימאם בעל השפעה דתית ותפיסתית מכח תפקידו, הרי **שחלקו היחסי של הנאשם** בביצוע העבירה היה ממשי וגדול משל שותפו, הוא זה שרכש את כרטיסי הטיסה, הזמין את המלון ואף יצר כאמור קשר עם הנהג הסורי ותכנן את דרכי ההגעה.



התחשבתי לקולא בהודאת הנאשם, על אף דבריו המסויגים בתום הטיעונים לעונש, ובכך שהמעשים לא הושלמו לכדי העבירה המוגמרת ונותרו בשלב הניסיון, אשר לא הביא עמו בפועל נזק ממשי חבלני. ואולם, יוזכר כי תוכניתו של הנאשם סוכלה בטרם יצאה אל הפועל לא משום שהנאשם חזר בו מרצונו להצטרף לארגון, אלא בשל ערנות גורמי הביטחון שהביאה למעצרו קודם ליציאתו מהארץ. משכך, נזק אחר נגרם, וגם בו אין להקל ראש; כפי שהקדמתי לפרט, הכבדה (מעצם העיסוק) על כוחות הביטחון, אשר ממילא טרודים במעמסה רבה ומתעצמת (ראו ע"פ 2058/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה המתוכננת ברור, חד וממשי, התעצמות הארגון בעיבוי שורותיו הנו נזק ברור לכשעצמו. בנוסף, וכללם מכתב האישום חלק מהפיגועים הג'יהאדיים, בוצעו ביוזמה עצמאית ברוח דאע"ש, כאשר רבים מהמפגעים עברו הכשרות בסוריה, כפי שביקש הנאשם בעניינינו לעשות, ולאחר מכן שבו למדינתם. כתב האישום, כמו גם סקירת הפסיקה, מלמדים כי בקרב ערביי ישראל תופעה של תמיכה והצטרפות לארגון. במסגרת זו מומשו מספר פיגועי טרור רצחניים וסוכלו כוונות טרור רבות מצד אזרחים ישראליים בשליחות או בהשראת "המדינה האסלאמית". ממש בסמיכות לבית משפט זה, בשנת 2022 בוצע -בשליחות דאע"ש- פיגוע ירי על ידי שני תושבי אום אל פאחם שרצחו 2 חיילי מג"ב ותכננו פיגוע המוני. אחד מן המרצחים ריצה בעברו מאסר על הזדהות "בלבד" עם ארגון זה.

בתופעה המתוארת טמונה סכנה ממשית נוספת כי מגעם של הישראלים עם גורמי דאע"ש, יוביל ליצירת צירי קשר בין אלה לבין אלה, שינוצלו לפעילות חבלנית עוינת משותפת נגד מטרות ישראליות ואפשרות כי גורמי דאע"ש ילקטו מן הישראלים המגיעים אליהם מידע בעל ערך אודות ישראל, תוך ניצול מעמדם כאזרחי ישראל או תושביה.

עסקינן בסיכון חיי אדם כפשוטו - נוצרים, יהודים ואף מוסלמים שאינן מתנהלים על דרך התפיסה הג'יהאדיסטית ועל כן נתפסים בעיני הנאשם ושכמותו ככופרים בני מוות, שהרי זו משנתו המוצהרת של הארגון.

על כן, הן בהיבט הברור של סכנה ממעשי הנאשם עצמו, במימוש הכשרתו הקרבית על מנת לממש את האידאולוגיה בה מחזיק, והן מתוך הסיכון שאחרים נוספים יראו מעשיו ויצטרפו גם הם לשורות הארגון - הסכנה רבה.

כמפורט במבוא מתוך כתב האישום, מעשי הנאשם גברו וקיבלו היבט ממשי אותו ביקש להוציא אל הפועל בסמוך ולאחר קריאת דובר הארגון לתקוף יהודים ונוצרים בכל מקום, עת קרא הדובר לצעירים מוסלמים ברחבי העולם להגר ולהצטרף לזירות ג'יהאד שונות כדי לסייע לאחיהם המוסלמים ולכונן ריבונות אסלאמית. ובאמור אףטמונות **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה** שהנן אידיאולוגיה קיצונית.

הנאשם בן 27, **הבין את אשר הוא עושה**, את הפסול שבמעשהו ואת משמעות הדברים, ולראייה העובדה שהעמיק וחקר את העקרונות שבבסיס ההיבטים הנלווים לתפיסות הארגון ולמעשיו, לרבות השלכות דתיות של מה יהיה דינו של מי שביצע פיגוע שנועד לרצוח נוצרים ויהודים, במידה ויהרגו גם מוסלמים.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר כמפורט



להלן:

ת"פ (מחוזי מרכז) 17601-04-13 מדינת ישראל נ' מסארה - הנאשם הורשע בביצוע עבירות מגע עם סוכן חוץ ויציאה שלא כדין. הנאשם הסתנן לסוריה דרך טורקיה במטרה לסייע לכוחות המורדים בלחימתם נגד השלטון, אך גם מתוך מטרה לאתר את אחיו הצעיר ששהה בטורקיה. הנאשם שהה בחברת המורדים הסורים שישה ימים, נשאל שאלות בנושאים שונים הקשורים לישראל והשיב באופן כללי. במסגרת **הסדר טיעון הוסכם על עונש של 30 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (שלום פתח תקווה) 33516-11-13 מדינת ישראל נ' חגלה - הנאשם הורשע בביצוע עבירות יציאה שלא כדין ואימונים צבאיים אסורים. הנאשם שהה בסוריה שלושה חודשים. בית-משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, נגזרו **19 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 2058/14 פלוני נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירות של ביצוע אימונים צבאיים אסורים ויציאה שלא כדין מישראל. המערער החליט לחבור לארגון בסוריה, טס לטורקיה, וחבר לאנשי הארגון במשך שלושה ימים שם אחז בנשק. במסגרת הסדר הטיעון **המאשימה הגבילה עצמה לרף של 18 חודשים**. ביהמ"ש המחוזי קבע מתחם של 12-24 חודשי מאסר **וגזר על המערער 15 חודשי מאסר**. ערעור ההגנה נדחה תוך שביהמ"ש העליון הדגיש פוטנציאל הסכנה הטמונה לביטחון ישראל, ואת החומרה בכך שמדובר בארגון אשר האידיאולוגיה המנחה אותו גם מטרותיו, הן אנטי ישראליות במובהק.

תפ"ח (נצ') 48354-11-14 מדינת ישראל נ' מגאמסה - לאחר צפיה באתרי אינטרנט ורשתות חברתיות שונות, ביקש הנאשם להצטרף לדאע"ש והוא יצא לסוריה דרך טורקיה. הנאשם שהה במחנה דאע"ש בסוריה במשך 10 ימים, בסופם החליט לחזור לישראל. הוטל עונש של **מאסר בפועל למשך 36 חודשים** לאחר שנקבע מתחם ענישה של 24-42 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט דחה את עתירת המדינה להשית על הנאשם עונש שנע בין 8 - 10 שנות מאסר. נפסק, כי שינוי מדיניות הענישה אמור להיעשות בהדרגה ולא נמצא, כי בעניינו של נאשם זה מתקיימות נסיבות חריגות, המצדיקות זאת.

בת"פ 63428-03-15 (מחוזי-ירושלים) מדינת ישראל נ' ח'ליל - מקרה הדומה עד מאוד לענייננו מבחינת המעשים, בו הנאשם אמנם כבר יצא את הארץ אך לא הגיע ליעדו ונעצר קודם למימוש תכניתו. הנאשם יצר באינטרנט קשר עם פעילי דאע"ש וטס לטורקיה, אולם כוחות הביטחון הטורקיים עצרו אותו. הורשע בעבירות של ניסיון לחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, ניסיון למגע עם סוכן חוץ וניסיון ליציאה שלא כדין. הנאשם היה עובד מדינה וללא עבר פלילי. נקבע כי "מעשי התארגנות של תושבי ישראל לצורך הצטרפות לארגון דעא"ש או דומיו, מעוררים חשש כבד לסכנה לביטחון המדינה. גם אם מדובר בשלב זה בסיכון פוטנציאלי בלבד, אין להקל ראש ביציאה מישראל שמטרתה הצטרפות ללחימה במסגרת ארגון טרור קיצוני האוחז באידיאולוגיה הקוראת בין היתר להשמדת מדינת ישראל". נקבע מתחם עונש בטווח שבין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל והוטל **עונש של 24 חודשי מאסר**.

בת"פ 252-02-15 (מחוזי-נצרת) מדינת ישראל נ' מהראן ח'אלדי - הנאשם גמל בלבו לחבור לארגון דאע"ש, ניסה ליצור קשר עם גורמי הארגון ללא הצלחה, נסע לטורקיה, חבר לארגון, החל אימונים בנשק והשתתף בלחימה, עד אשר נפצע וניסה לחזור לישראל. הורשע בעבירת מגע עם סוכן



חוץ, אימונים צבאיים אסורים, חברות ופעילות בהתאגדות בלתי מותרת, יציאה שלא כדין, ואיסור פעולה ברכוש טרור. נקבע מתחם הנע בין 36-60 חודשי מאסר, והוטל עונש של 42 חודשי מאסר.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 58803-06-15 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו אלקיעאן (הוגש גם מטעם המאשימה)- הנאשם אשר שימש כמורה בבית ספר יסודי וכנואם במסגד לקח חלק במפגשים סודיים ושימש בהם כ"מורה רוחני" שהעביר תכנים הקשורים לארגון דאע"ש.

בשנת 2014 הנאשם הקים חוליה סודית ותכנן יחד עם חבריה לצאת את הארץ ולעבור לסוריה, ובמפגשים שבועיים אלה הסביר אודות דאע"ש והשקפותיו. בהמשך, קשר הנאשם קשר עם אחר לצאת לסוריה, ולשם כך חיפש ברשת החברתית "טוויטר" אנשים שיוכלו לעזור להם ביציאה לסוריה. תכניתו של הנאשם סוכלה בשל מעצרו.

כמו כן הואשם, שבחלק מהדרשות נאם אודות דאע"ש וטען כי הארגון אינו חורג מהאסלאם, וזאת בכוונה כי המתפללים יגלו תמיכה בארגון.

נקבע כי מתחם העונש ההולם הנו מאסר בפועל הנע בין 4 ל-7 שנים, לפיכך כובד **הסדר טיעון**, שקבע טווח ענישה של עד 5 שנות מאסר. בהתאם, **הושתו על הנאשם 4 שנות מאסר** בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי.

על אף שהעובדות דומות עד מאוד, יוחסו לנאשם שם עבירות נוספות והוא הורשע בקשירת קשר לפשע, ניסיון לפעילות בהתאחדות בלתי מותרת, השתתפות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת, ניסיון ליציאה שלא כדין ופעולות מטעם התאחדות בלתי מותרת או כנציגה.

בת"פ 62355-01-15 מ"י נ' סנובר (הוגש ע"י המאשימה) - נדון עניינם של בעל ואשה, בנסיבות חמורות מענייננו, שיצאו לסוריה ועיראק, וחברו לדאע"ש אך משך שהייתם ארוכה מאוד והפעילויות מטעם הארגון היו ממשיות. נקבע מתחם של 36 עד 72 חודשי מאסר בפועל בענייניו של הנאשם ובעניין הנאשמת, שעבדה בחסות דאע"ש בבית חולים כמפעילת מצלמות אבטחה, נקבע מתחם של 30 עד 60 חודשים ונגזרו עליה **50 חודשי מאסר לצורך הרתעת הרבים.**

ההגנה הפנתה גם לת"פ 26752-08-15 (מחוזי מרכז-לוד) מדינת ישראל נ' סלאמה - דובר בנאשם, צעיר ישראלי מוסלמי, סטודנט להנדסת חשמל, ללא עבר פלילי, אשר פיתח הזדהות אידיאולוגית עם ערכי ארגון דאע"ש, יצר קשר באמצעות המרשתת, עם פעיל בארגון בסוריה, והחליט לצאת מישראל לסוריה, דרך תורכיה, כדי לחבור לארגון, להשתתף בפעילותו ולסייע בלחימה אל מול הממסד הסורי. החל במימוש תכניתו, ברם נעצר על ידי שלטונות תורכיה, בטרם הצליח להיכנס לסוריה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 15-36 חודשי מאסר בפועל וגזר **על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.**

ע"פ 8333/15 מ"י נ' חאלדי (אליו הפנתה המאשימה)- נאשם שיצא, כבענייננו, לסוריה דרך טורקיה על מנת להצטרף לדאע"ש, לאחר שצפה בסרטונים של הארגון. בהגיעו לטורקיה יצר קשר עם פעיל מסוריה, הוברח לסוריה והתגייס לארגון. שם עבר הכשרה צבאית של 21 ימים, עבר לעיראק להילחם ונפצע. יצא לטורקיה נעצר שם למשך חודש וגורש לישראל. הנאשם הורשע במגע עם סוכן חוץ



ואימונים צבאיים וכן חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת ויציאה שלא כדין.

בית המשפט העליון עמד על התופעה של צעירים ישראלים הנוסעים לסוריה להצטרף אל כוחות ארגונים מורדים, כולל ארגון דאע"ש, כתופעה הטומנת בחובה סיכון ביטחוני ממשי לביטחון מדינת ישראל ולשלום אזרחיה. וקבע כי קיים צורך להחמרה הדרגתית בענישה.

נקבע מתחם של בין 36 ל-60 חודשים, שאושר ע"י בית המשפט העליון, ונדון ל-42 חודשי מאסר.

בע"פ 6356/16 אימאן כנגד נ' מדינת ישראל -דובר בנאשמת שעל רקע הזדהות עם ארגון דאע"ש יצרה קשר, באמצעות הפייסבוק, עם אדם התומך בדאע"ש וביקשה את סיועו כדי לצאת לסוריה ולחיות שם, כחלק ובמטרה לפעול למען הארגון. הנאשמת יצאה מהארץ ונתפסה בטורכיה בדרכה לעבור את הגבול לסוריה. בית המשפט המחוזי קבע כי הגם שכוונתה של הנאשמת לא הייתה להילחם, או לסייע באופן ישיר לפעילות הטרוריסטית והרצחנית של הארגון, אלא ללמד את לוחמי הארגון, לרבות הצעירים והילדים, לא ניתן לנתקה מהאידיאולוגיה של הארגון, המוטיבציה של חבריו ופעולותיו. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של יצירת קשר עם סוכן זר וניסיון ליציאה מהארץ שלא כדין, בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 22-36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשמת מאסר בתחתית המתחם. ערעורה נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ת"פ 3510-06-17 מ"י נ' מוסלמני (אליו הפנתה ההגנה) - כאשר למד הנאשם באוניברסיטה בבית לחם (הקים יחד עם אחר שלוחה של תנועת הסטודנטים של ארגון הטרור חמאס. הנאשם שימש כמתאם והאחראי לפעילותה מול הנהלת האוניברסיטה ופעל להעלאת המודעות לקיומה וגיוס חברים לשלוחה. בין היתר ארגן תערוכה לזכר שהידים שנהרגו במהלך "אינתיפאדת אלאקצא" שארעה באותה שנה ופרסם בין 2014-2016, פרסומים רבים בשבח והלל למחבלים ולאגון החמאס ברשתות החברתיות. בינואר 2017, התקבל לעבודה כטכנאי רנטגן בקופת חולים ועל כן עזב את תפקידו הנ"ל.

הנאשם הורשע בשני אישומים, בחברות ובפעילות ובהתאחדות בלתי מותרת, חברות ותמיכה בארגון טרור. נקבע מתחם ענישה של 8 חודשי מאסר בפועל ועד עשרים חודשים. נדון ל-9 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (שלום ים) 62281-11-20 מדינת ישראל נ' עטא עוודאלה (הוגש ע"י ההגנה) הנאשם הורשע, על פי הודאתו חברות בארגון טרור וגיוס חבר לארגון טרור. הנאשם הצטרף לארגון טרור החזית העממית לשחרור פלסטין ופעל בארגון. וגייס חברים לארגון לרבות קטינים, עמם ביצע פעולות לטובת ובשם אסירים בטחוניים. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות התפרעות, הפרעה לשוטר, הסתה לאלימות ולטרור ופרסום דברי תמיכה בארגון טרוריסטי. נקבע מתחם העונש ההולם בין שמונה לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה והוטלו על הנאשם **16 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ (שלום ים) 4339-06-22 מדינת ישראל נ' עורייב אבו ח'דיר (אליו הפנתה ההגנה) - הנאשם, כבן 23, נעדר רישום פלילי הורשע על פי הודאתו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור. הנאשם הצטרף במסגרת תא סטודנטיאלי כחבר בזרם "הקוטב" המשויך לארגון הטרור החזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין, במהלך שנות לימודיו באוניברסיטת אבו-דיס. במסגרת זו, השתתף בשם הארגון באירוע תיאטרלי, בתהלוכות ובאירועי צופים עם דגלי הארגון, בימי יסוד הארגון וכן בחלוקת ספרים לסטודנטים.



במהלך האירועים החזיק הנאשם את דגל הקוטב ונשא נאומים בשבח הארגון. בתקופה מאוחרת יותר, פרסם בחשבונותיו הפרטיים בפלטפורמת הפייסבוק והאינסטגרם תמונות שלו לבוש חליפה צבאית, נושא דברים באירועי הארגון ולצדו דגלי הרשות הפלסטינית ודגל הקוטב, תמונתם של מספר חמושים במדים ורעלות פנים, והכל בצירוף כיתובי הלל. עוד פרסם בחשבון האינסטגרם שלו תמונת מפגע שביצע פיגוע ירי בעיר העתיקה ביום 20.11.2021 בו נרצח אליהו ק"י ז"ל ולצדו כיתוב: "לך התהילה לך האהבה שלום לרוחך הטהורה".

חלק מהמעשים נעשו בתקופה ביטחונית רגישה בזמן מבצע "שומר חומות". בית המשפט מצא למקם עניינו במרכז מתחם הענישה. מתחם העונש ההולם נקבע ממאסר למשך 8 חודשים ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

עוד הפנה הסנגור וביקש לגזור גזירה שווה, גם מגזר הדין בת"פ 31639-08-22 מדינת ישראל נ' **אגבריה ואח'**, שם בתחילת שנת 2022 על רקע פרסומים של ארגון דאע"ש וקריאה להצטרפותם של פעילים חדשים, קשרו הנאשמים קשר להצטרף לשורות הארגון וליטול חלק בפעילותו. לשם כך יצרו, באמצעות הפייסבוק, קשר עם אנשים שונים לשם ברור אודות דרכי ההגעה אל המחוז ואורחות החיים שם במסגרת פעילות בארגון טרור. בנוסף, פעלו להליכי חידוש דרכוניהם. התוכנית לא יצאה לפועל בשל מעצרם. נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 10-22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל **מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים** על הנאשם 1 הנעדר עבר פלילי, ועל הנאשם 2 **מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים**, חרף העובדה כי הורשע בעבר בעבירות של נסיון פיגוע ונדון כקטין ל-4 שנות מאסר.

הסנגור ביקש להתעלם מגזר דין חאלדי הנ"ל וכלל שהוגש ע"י המאשימה, נוכח השוני בסעיפי האישום. על אף האבחנה הברורה ומבלי להקל ראש בפערים מענייננו, ניתן בהחלט ללמוד בנגזרות המתאימות, הנדרש גם למקרה דנא. כך, בשינויים המחויבים **לקולא או לחומרא** גם ביחס ליתר הפסיקה שהובאה מטעם שני הצדדים.

אציין כי איני סבורה כי ניתן ללמוד מהעונש שהוטל בפסקי-הדין שעסקו בתאים האוניברסיטאים לעניין העונש הראוי בענייננו. מבלי להקל ראש, חומרתם של מעשים אלה פחותה בהרבה מהמיוחס לנאשם בענייננו על אף זהות בהוראת החיקוק (ביחס לעבירה השלמה).

בניגוד לטענה שהעלה הסנגור המלומד בטיעוניו, כי פסיקה נוהגת אינה תואמת במדויק המקרה הנדון בנסיבותיו. מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד מהפקטורים בקביעת מתחם העונש ההולם, ובמרבית המקרים אין חפיפה וזהות. חזקה על בית המשפט שיגזור את ההיבטים הנדרשים מתוך שהובא ונסקר בפניו. כל מקרה הוא בסוף לפי נסיבותיו הספציפיות. ראו בעניין זה האמירה מע"פ 4447/13 **חאתם קוידר נ' מ"י**: "מעל לכל, יש לזכור כי שיקול הדעת השיפוטי לעניין הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין, אינו בנוי רק על העונש הנוהג, אלא בעיקר על פי העונש ההולם".

קביעת מתחם העונש ההולם אינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק, אלא, ובעיקר בנסיבות המסוימות בהן בוצעה, תוצאותיה ומידת חומרתה. וראה ע"פ 1321/13 **רך חסן ואח' נ' מ"י** וכן ת"פ



91-36-43665 מדינת ישראל נ' מלכה - של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, גם שם נקבע וחודד כאמור ע"י כב' השופט עדן.

יאמר ויודגש שוב - העת הייחודית בה אנו מצויים, מחייבת לשיטתי, לגזור התפכחות והחמרה עונשית ממשית.

בשורת פסקי הדין שתיסקר להלן, ושנסקרה לעיל, נדונו אמנם גם מקרים שהתייחסו לנסיבות אחרות, אולם העקרונות שזכו להתייחסות ומשקל מטעם בתי המשפט, לא רק ישימים לענייננו, אלא מקבלים משנה תוקף כעת, בעיצומה של המלחמה תולדת המתקפה האכזרית בתולדות המדינה. טרם התגבשה פסיקה בהיקף משמעותי ביחס לעבירות דומות בנסיבות דומות, בתקופת המלחמה, אולם לא עוד עת הדרגה, הנמשכת מעל עשור כנלמד מפסקי הדין. לא דומה העת הזו לאף אחת מן העיתים הקשות שכבר ידעה המדינה. עת הלימה ממשית היא.

לא למותר להזכיר כי בין המרצחים שביצעו את הטבח בשביעי לאוקטובר, שהוביל למלחמת "חרבות ברזל", היו גם מי שנשאו את סמלי והחזיקו בתפיסות ארגון דאע"ש, לשורותיו ביקש לחבור הנאשם. מדובר בארגון טרור רצחני אלים ואכזר אשר בבסיס תפיסתו ביעור העולם, בדרך ההרג, ממי שאינו מנהל אורח חיים מוסלמי כהגדרתם אותו. עוד יוזכר כי הנאשם החל לרקום ולהוציא לפועל תוכניתו לאחר קריאת דובר הארגון, אף זאת עמוק אל תוך המלחמה לתקוף יהודים ונוצרים בכל מקום ברחבי העולם, להגר ולהצטרף לזירות הג'יהאד כדי לכונן ריבונות אסלאמית.

וכך התבטאו בעבר בתי המשפט במקרים דומים והדברים יפים לענייננו:

"התקופה בה אנו חיים היא עקובה מדם, והכול, ובעיקר אלה החייבים נאמנות למדינת ישראל, מצווים לנקוט בכל אמצעי אשר עשוי לצמצם את היקפם של מעשי הטרור. לאותה מטרה מצווים גם בתי המשפט להרים את תרומתם כדי להרתיע את הרבים" ע"פ 2131/03 סעדי נ' מדינת ישראל.

"בימים אלה בהם נעשה מאמץ עילאי להבטיח את שלומם של אזרחי המדינה כולם מפני אלה המבקשים לפגוע בהם, קיימת חשיבות בענישה מרתיעה שתביא למשיכת היד מעיסוק בכל פעילות שיש בה להקל או לסייע לפעילותם של ארגוני הטרור." ע"פ 10680/04 מדינת ישראל נ' מחמד כנעאנה.

לעניין הצורך במיגור כל חוליה המהווה חלק משרשרת פעילות מסועפת, ר' ע"פ 3827/06 פלוני נ' מדינת ישראל, ודברים אלו אשר נכתבו לפני שני עשורים ישימים למצב הדברים הנוכחי: שם מדובר היה בהעברת כספים לחמאס, אך כשם שהעברת כספים הינה בבחינת אחת החוליות, קריטית לא פחות גם ההצטרפות לארגון שהיא פעולת עיבוי תשתית אנושית לביצוע פעילות הארגון.

"החיים בצל איומי הטרור הפכו בעידן הנוכחי למציאות גלובלית. החשש ממחיר הדמים שגובות פעולות טרור אינו עוד נחלתם של אזורים ומדינות הנתונים לסכסוכים ממוקדים אלא הוא קיים כאיום ממשי ומוחשי על חייהם של מיליונים בכל היבשות, בכל קצווי תבל. המאבק בטרור הפך לאתגר עולמי, הטרור הפך



לאויבה של תפישת העולם הדמוקרטית ששמה לה למטרה את הבטחת חירויות האדם והאזרח - את הזכות לחיים, את השוויון ואת כבוד האדם, את חופש הדת וחירויות נוספות שאינן מתיישבות עם תפישות העולם בהן אוחזים על פי רוב ארגוני הטרור.

הטרור בעידן הנוכחי מתאפיין לא רק בהיותו גלובלי, אלא גם בתחכום רב, לעיתים במבנה ארגוני מסועף, בפעילות שאינה ספורדית, נקודתית, אלא פעילות ארגונית שיטתית שלצורכה מוקמות תשתיות נרחבות שיאפשרו אימונים, איסוף מודיעין וביצוע פעילות מבצעית, הכל תוך שימוש בטכנולוגיות מתקדמות ועל מנת לייצר פעולות טרור שיגבו מחיר כבד. לפעילות זו יש להוסיף כי יותר ויותר אנו עדים לכך שארגוני הטרור משקיעים זמן, מחשבה ומשאבים בפעילות הסברתית ותקשורתית..."

צוק העיתים מחייב להחמיר בענישה החמרה משמעותית וממשית. כל ענישה אחרת, עלולה להחמיץ את מטרת ההרתעה וודאי את הלימת הנסיבות, עת אזרח ישראלי חובר לארגון טרור, בזמן שהמדינה שעל אזרחיה נמנים הוא ומשפחתו, נלחמת מלחמת חורמה בין היתר בארגוני הטרור ושאר המבקשים להשמידה. אין עוד מקום למגמת הכלה ואף לא להדרגתיות - אשר סקירת הפסיקה מלמדת כי סומנה כמתחייבת כבר לפני כעשור, והנה התדפקו המרצחים על שערינו.

מדיניות סלחנית יש בה ראש וראשון לסכן את בטחון המדינה ובהקשרי ארגון זה על משנתו, אף בטחון העולם.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות דנא, הוא בין 3 ל-5 שנים.

גזירת עונשו של הנאשם

משנקבע מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך אותו מתחם שנקבע בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם באשמה, אף שלא נעלמה מעיני עמדתו המצמצמת בדברו האחרון לעונש.

לנאשם עבר פלילי ועברו זה עומד לחובתו.

ההגנה הביאה בפני את מצבם הרפואי המורכב של הורי הנאשם, כחלק **מנסיבותיו האישיות והשלכת העונש על משפחתו**. אולם ראוי לזכור, היה זה הרי הנאשם שבתוכניתו, ללא מועד חזרה, בחר לעזבם להתמודד עם מצב זה. על כן, וודאי שלא ניתן לראות במאסרו כהיבט בעל משמעות והקשר בין השניים.

בעיקר בימים אלה, אך לא רק, קיימת חשיבות **בהרתעת הרבים**. כפי שנסקר לעיל, התעצמותו של ארגון דאע"ש מתאפיינת, בין היתר, מנהירת צעירים מהארץ והעולם אחר האידיאולוגיה הקיצונית



שבבסיסו, המופצת ברשתות חברתיות ודומיהן.

בנסיבות אלה מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש ההולם את חומרת מעשיו, יציב לו גבול ברור ומרתיע, ואשר ישמש אף לצורך הממשי בהרתעת אחרים מלבצע מעשים דומים. ויפים הדברים שנאמרו בעניין אמין סנובר הנ"ל: **"בעבירות מסוג זה של הצטרפות תושבי ישראל לארגוני אל קעידה ודומיהם יש לנקוט ענישה מחמירה על מנת לבטא גמול הולם, סלידה, וכדי להרתיע את הנאשם ואחרים שכמותו, למען יראו ויראו."**

סוף דבר

לאור כל האמור ולאחר שבחנתי כל שהובא בפניי, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 45 חודשי מאסר, אשר מנינים מיום מעצרו. שלוש שנים ותשעה חודשי מאסר בפועל.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירה בעלת היבט של בטחון המדינה.
3. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או 3 וחצי חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 20.5.25. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

<##>

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשפ"ה, 24/02/2025 במעמד הנוכחים.



ליזי פרוינד, שופטת, סגנית
הנשיאה